

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 29 października 2013 r.

DESiWM/DEC-1137/13

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez D. Sp. z o.o., danych osobowych do Odbiorców wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji, zwanych dalej Odbiorcami, na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010),

- 1) umarzam postępowanie w zakresie przekazywania danych do Odbiorców wskazanych w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji w zakresie przekazywania danych osobowych klientów i dostawców D. Sp. z o.o.,**
- 2) wyrażam zgodę na przekazanie pozostałych danych osobowych do Odbiorców w państwach trzecich wskazanych w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez D. Sp. z o.o., zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionych odbiorców w państwach trzecich.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Spółka zawarła z Odbiorcami umowę dotyczącą powierzenia przetwarzania danych osobowych zawierającą standardowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), zwanej dalej „decyzją Komisji 2010/87/UE”;
- 3) Przekazanie danych będzie się odbywało na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 4) Przekazane będą następujące kategorie danych osobowych klientów i dostawców D. Sp. z o.o.: imiona i nazwiska, adres zamieszkania lub pobytu, adres siedziby, nr PESEL, Numer Identyfikacji Podatkowej, miejsce pracy, zawód, wykształcenie, seria i nr dowodu osobistego, prywatny i służbowy numer telefonu;
- 5) Spółka nie jest administratorem ww. danych klientów i dostawców D. Sp. z o.o. Przetwarza je jedynie na podstawie umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych, zawartej z D. Sp. z o.o.;
- 6) W tym samym czasie do Generalnego Inspektora wpłynął wniosek D. Sp. z o.o. dotyczący m.in. przekazywania do tych samych Odbiorców danych osobowych klientów i dostawców D. Sp. z o.o. (sygnatura sprawy [...]);
- 7) Przekazane będą następujące kategorie danych osobowych pracowników Spółki: imiona i nazwiska, imiona rodziców, data urodzenia, miejsce zamieszkania (adres do korespondencji), wykształcenie, przebieg dotychczasowego zatrudnienia, imiona i nazwiska oraz daty urodzenia dzieci pracownika Spółki, jeśli podanie takich danych jest konieczne ze

- względu na korzystanie przez pracownika ze szczególnych uprawnień przewidzianych w prawie pracy;
- 8) Celem przekazywania danych osobowych pracowników jest wykonywanie umów o pracę w zakresie obowiązujących przepisów, udział w globalnym systemie płac oraz systemach szkoleń pracowników i realizacja płatności wynagrodzeń;
  - 9) Pierwotnie Spółka wносиła także o zgodę na przekazywanie danych osobowych do odbiorców w Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburskim, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Konfederacji Szwajcarskiej, Izraela, Nowej Zelandii i Republiki Argentyńskiej, ale w trakcie postępowania wyjaśniającego zawężyła swój wniosek tylko do Odbiorców wskazanych w Załączniku Nr 1;
  - 10) Wykorzystywane przez Odbiorców systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

I. Stwierdzić należy, że w myśl art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Zgodnie z art. 105 ust. 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Przesłanką umorzenia postępowania w świetle powołanego przepisu jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ustawy, tylko administrator może przekazywać dane osobowe do państw trzecich. Zgoda Generalnego Inspektora na przekazywanie danych osobowych do państw trzecich, wydawana na podstawie art. 48 ustawy, nie może odnosić się do transferów danych osobowych, których Spółka nie jest ich administratorem tj. nie może dotyczyć danych osobowych klientów i dostawców D. Sp. z o. o.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek, Generalny Inspektor umorzył postępowanie w omawianym zakresie z powodu bezprzedmiotowości.

II. W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania pozostałych danych osobowych do wskazanych w Załączniku nr 1 Odbiorców w państwach trzecich zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do art. 104 § 1 kpa, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia poziomu ochrony, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazanie danych osobowych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że państwa trzecie, w których siedziby mają Odbiorcy, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwa zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest uzyskanie zgody Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej dyrektywą, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych

określonych w decyzjach za zapewniające odpowiednie gwarancje ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz wykonywania odpowiednich praw zgodnie wymogami art. 26 ust. 2 dyrektywy. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter mają również przywołane przez Spółkę: Decyzja Komisji 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 39 z 12.2.2010, str. 5—18).

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych określonych decyzją Komisji 2010/87/UE powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi.

Analizie również zostały poddane przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych. Art. 48 ustawy wskazuje, że zastosowane przez odbiorcę danych środki organizacyjno-techniczne muszą być „odpowiednie” (adekwatne). Środki te nie muszą być identyczne do tych, które są wymagane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – powinny one adekwatnie zabezpieczać prywatność oraz prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że nie ma wątpliwości, co do adekwatności przyjętych środków organizacyjno-technicznych w przypadku, gdy środki te spełniają minimalne wymagania określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast środki te różnią się od rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu, podlegają one każdorazowo ocenie Generalnego Inspektora. Po dokonaniu ich analizy Generalny Inspektor stwierdził, że przedstawione przez Spółkę środki zapewniają odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Spółka przekazując dane w ramach powierzenia nie traci przymiotu ich administratora. Przedmiotowa sprawa dotyczy powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo planowanego przekazania danych osobowych na zasadach ich powierzenia, Spółka nadal będzie ponosić odpowiedzialność za zgodność przetwarzania danych osobowych z prawem.

Wspomnienia wymaga także fakt, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazania danych osobowych do państw trzecich może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazania danych osobowych do państw trzecich jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

Załącznik 1 do decyzji administracyjnej w sprawie [...]

Odbiorcy Danych wg państwa ich siedziby

1. Republika Mauritiusu: P. Pvt. Ltd.
2. Zjednoczone Emiraty Arabskie:
  - A. Inc.
  - D. LLC
  - P. LLC
3. Królestwo Bahrajnu: D.
4. Arabska Republika Egiptu: D.
5. Republika Ghany: D.
6. Jordañskie Królestwo Haszymidzkie:
  - D. Limited
  - J. Limited
7. Republika Kazachstanu: D. Limited
8. Republika Libañska: D. Limited
9. Królestwo Marokañskie: D.
10. Republika Nigerii: D. Limited
11. Federacja Rosyjska:
  - D. Ltd
  - D. L.L.C.
12. Królestwo Arabii Saudyjskiej: B.
13. Republika Południowej Afryki: D. Ltd
14. Republika Turcji:
  - D. Limited
  - D.
15. Republika Ugandy : D. Limited

16. Ukraina: D. Limited, LLC "D."

17. Barbados: D.

18. Bermudy:

- P. Ltd.

- T. Limited

19. Związek Australijski:

- A1 Pty Ltd.

- A2 Pte Ltd.

20. Chińska Republika Ludowa:

- D1

- D2 Limited

- D3 Limited

- D4 Limited

- D5 Limited

- D6 Limited

- D7 Limited

- D8 Limited

- D9 Limited

- D10 Limited

- D11 Limited

- D12 Limited

- D13 Limited

- D14 Limited

- D15 Limited

- D16 Limited

- D17 Limited

- D18 Limited

- D19 Limited

- P1 Co., Limited

- P2 Co., Ltd.

21. Specjalny Region Administracyjny Hongkong:

- D. Limited
- H. Ltd. Ptd.

22. Republika Chińska Tajwan:

- D1 B.V.
- D2 B.V.
- D3 B.V.
- D4 Co., Ltd.

23. Republika Indii:

- A. Limited
- D1 Ltd.
- D2 Limited
- P1 Limited
- P2 Limited
- P3

24. Republika Indonezji:

- D. B.V.
- P.

25. Japonia:

- D. Inc.
- E. Limited

26. Malezja:

- D1 Sdn.
- D2 Sdn. Bhd.
- D3 Sdn. Bhd.
- D4 Sdn. Bhd.
- P. Sdn. Bhd.

27. Islamska Republika Pakistanu:

- D1 Sdn. Bhd.
- D2 B.V.

28. Republika Filipiny:

- D1
- D2
- D3
- D4 Inc.
- D5 Inc.
- P. Inc.

29. Singapur:

- D1 Pte. Ltd.
- D2 Pte. Ltd.
- D3 B.V.
- D4 Pte. Ltd.
- D5 Pte. Ltd.
- P1 Pte. Ltd.
- P2 Pte. Ltd.
- P3 Pte. Ltd.

30. Republika Korei: D. Inc.

31. Socjalistyczna Republika Wietnamu: D. B.V.

32. Stany Zjednoczone Ameryki:

- H. Corp.
- K.
- B1 L.L.C.
- B2 L.L.C.
- D. Inc.
- D1 Corp.
- D2
- D3 L.L.C.
- D4 L.P.

- D5 Inc.
- D6 L.P.
- D7 L.L.C.
- D8 Corp.
- D9.
- D10 L.P.
- D11 L.L.C.
- D12
- D13 L.L.C
- D14 L.L.C.
- D15 L.L.C.
- D16 L.L.C.
- D17 L.L.C.
- D18 L.L.C.
- D19 L.L.C.
- D20 L.L.C.
- D21
- D22 L.L.C.
- D23 L.L.C.
- D24 L.L.C.
- D25 L.L.C.

- D26
- D27 L.L.C.
- D28 L.L.C.
- D29 Inc.
- D30
- D31 L.L.C.
- D32 L.L.C.
- D33 L.P.
- D34 L.L.C.
- D35
- D36 L.L.C.
- D37 L.L.C.
- D38
- D39 L.L.C.
- D40 L.L.C.
- DF1 L.L.C.
- DF2 L.L.C.
- DF3 L.L.C.
- L. Inc.
- P. Inc.
- D41 L.L.C.

- D42 L.L.C.
- D43 L.L.C.
- P1
- P2 Inc.
- P3 Inc.
- P4 Inc.
- P5 Inc.
- P.C.
- S. L.L.C.
- P6 Inc.
- P7 L.L.C.
- PS. Inc.
- T. Inc.
- V. Inc.
- P8 Inc.
- H. L.L.C.
- PS. L.L.C.
- P9 L.L.C.
- P10
- P11
- K. Inc.

- Al.
- A. Inc.
- Q. Inc.
- P12 Inc.
- Te. Inc.
- Tr. Inc.
- Th. Inc.
- D44 L.L.C.
- D45 L.L.C.
- Pr. Corp.
- D46 L.P.
- D47 L.P.
- D48 L.P.
- D49 L.P.
- D50 L.P.
- D51 L.P.
- D52 L.P.
- D53 L.P.
- P13 Inc.
- P14
- P15

- Pr. L.L.C.
  - P16 Inc.
37. Republika Brazylii: D. Ltda.
38. Kajmany:
- D1 Ltd.
  - D2 L.P.
39. Republika Chile: D. Ltds.
40. Republika Kolumbii D. Inc.
41. Republika Kostaryki:
- A. S.A.
  - D. Inc. S.R.L.
42. Republika Ekwadoru: D. Ltda.
43. Republika Gwatemali: D. Ltda.
44. Republika Hondurasu: D. S de R.L. de C.V.
45. Meksykańskie Stany Zjednoczone:
- D1 S.A. de C.V.
  - D2 S.A. de CV.
  - P1 S. de R.L. de C.V.
  - P2 S.C.
46. Republika Peru: D. S. de R.L.
47. Portoryko: D.
48. Trynidad i Tobago: D. Limited
49. Boliwariańska Republika Wenezueli: Co. „D”. S.A.